

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg er godt klar over, at der er en del selvejende institutioner, hvor forældrene arbejder med, men de institutioner, der er bygget igennem de sidste 10 år, har været kommunale institutioner.

Vi føler ude i kommunerne, at der er nogle snærende bånd, når man ikke har kunnet sætte hurtige løsninger i gang, men skulle igennem både forsøgsperioder, anlæg og byggeri, og her får man altså nu nogle muligheder.

Der skal selvfølgelig forhandles om løn- og ansættelsesforhold, men vi mener også, der har været andre snærende bånd, netop det, at vi ikke hurtigt har kunnet sætte ting i gang.

Hvordan vil vi sikre truede og handicappede børn? Det er jo stadig væk kommunen, der skal godkende disse nye ordninger, og det vil sige, at vi ude i kommunerne har så meget ansvar, at vi godt kan sige: O.k., i dette område har vi et behov. Vi har nogle børn, som er truede, og derfor ved vi fra kommunens side, at der skal ekstra personale ind, netop for at disse børn også kan tilgodeses. Jeg frygter ikke, sådan som Socialdemokratiet gør, at det er »sorte« kommuner, der nu vil gå hen og gøre det. Nej, vi vil også gøre det i Odense Kommune, hvor vi gerne vil lave alternative forslag. Vi venter på denne lovgivning, og vi har sat penge af til alternative børnepasningsordninger, men det har været lidt vanskeligt at komme igennem med det bl.a. på grund af nogle snærende bånd. Der er altså mange steder, man gerne vil gøre det. Jeg synes, det er urimeligt, at Socialdemokratiet altid er mistroisk, hvis det ikke lige går sådan, som en eller anden fagforening nu har bestemt at det skal gå. Vi tror på, at dette godt kunne blive nogle gode foranstaltninger for børnene.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hvis vi havde kommuner over det ganske land, hvor der var velorganiseret socialdemokratisk styre som i Odense, kan det også godt være, at Socialdemokratiet herinde ikke ville være så bekymrede, men vi er faktisk bekymrede for, at de mange Venstrekommuner, som har Venstreborgmestre, som sidder på tingene, ikke har forståelse for, at de fysiske rammer, de økonomiske rammer og de pædagogiske rammer

omkring børns opvækst skal være i orden. Her er det faktisk Folketingets forpligtelse at sikre et vist minimum for Danmarks børn.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

I kommunerne samarbejder vi om disse ting, og det er sjældent, at ét parti har flertal. Derfor kan vi samarbejde og netop lave nogle løsninger, som vi mener er forsvarlige. Det kan ikke være rigtigt, at vi herinde fra Folketinget nu også skal sætte os til – som jeg havde indtryk af at fru Jytte Andersen var inde på i sit første indlæg – også at tale om løn og ansættelse, for det vil sige, at vi ikke engang vil overlade til kommunerne at have de forhandlinger, som de retmæssigt har.

Vi skal passe på, at Folketinget ikke ødelægger et godt initiativ, for der er virkelig muligheder, men vi skal også huske på, at der samarbejdes mange steder, og at der er en lang række gode løsninger. Vi skal ikke kaste smuds på alt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Når fru Merete Aarup har denne forestilling om, at alt går så glimrende for sig ude i kommunerne, vil jeg godt anbefale det konservative folketingsmedlem at læse det sidste nummer af Fællesrådet, hvor en enlig arbejdsløs kvinde er blevet presset af Lyngby-Tårnbæk Kommune til at etablere en privat pasningsordning. Hun bliver så gravid igen og syg og må af forskellige grunde holde op. I dag er det sådan, at hun er presset ud af sin fagforening, at hun er ansvarlig for ATP og for feriepengeudbetaling til den medhjælper, hun havde, da ordningen fungerede. Det er en situation, hvor man i en stor, velordnet og oven i købet velhavende kommune har presset en enlig kvinde, som stod med sit barn, som ikke kunne blive passet. Det er den type af eksempler, vi er nervøse for at vi vil kunne se mange af i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg kan huske, vi også havde et enkelt eksempel fremme, sidste gang vi diskuterede loven. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde dengang: Et enkelt eksempel skal ikke ødelægge mulighederne for, at der kan skabes nogle nye ideer, og at der kan tænkes anderledes.